

Megjelenik évente
tízszor.

„Mily szépek a hegyeken az örömondónak lábai, aki
békességet hirdet, jót mond, szabadulást hirdet, aki ezt
mondja Sionnak: Uralkodik a te Istened.“ Ésaías 52, 7.

IX. évfolyam
8 szám.

TARTALOM:

Bírálat — Rágalom.	57
Elfelejteni	59
Hírek Divízióntól.	60
Mit kell tudni mindenki- nek a diakóniáról?	61
Mit tehetnek a testvérnők az Úr ügyében?	62
Mennyi a bevétel az A.H.M. által?	63
Hírdetések.	64
Halálozás	64

Bírálat — Rágalom.

Az ember, mint a teremtés koronája, gondolkozó lény, aki megfigyeléseit és gondolatait nyelvvél szokta leginkább kifejezni. Kifejezi írásban is, vagy jelekkel és mozdulatokkal. De tény az, hogy a nyelv azon kis eszköz, amelyet az Úr azért teremtett, hogy vele nagy dolgokat vi-
gyen véghez.

A lelki élet bonyolult tüneményeit a nyelv bizonyos elnevezésekkel jelöli meg, hogy megértessük, miről beszélünk. Fontos, hogy ezzel tisztában legyünk, hogy az elnevezés alatt mit kell értenünk.

Könnyű különbséget tenni pl.: szeretet és gyűlölet, bölcsesség és bolondság, avagy jóság és gonoszság között. Ezek ellentétek, mint meleg és hideg, vagy édes és keserű, de nehezebb megtalálni a határt pl.: bátorság és vakmerőség között, vagy pedig a bírálat és rágalom között, amelyről most szeretnék bővebben írni.

Pál apostol azt írja: „A Lélek mindeneket vizsgál, még az Istennek mélységeit is.“ 1. Kor. 2, 10. Ezért vizsgáljuk meg, hogy mit értünk bírálat alatt, hogyan nyilvánuljon ez meg és mi a célja és másfelől, hol kezdődik a rágalom, amely bűn és büntetés nélkül nem maradhat.

A bírálat.

Bárki, vagy bármi elénkbe vagy tudomásunkra jut, többé kevésbé felkelti érdeklődésünket és megindul lelkünkben az a folyamat, melyet „bírálat“ néven szoktunk megjelölni. Igyekszünk megállapítani, hogy az illető vagy az a valami hasznos vagy káros, értékes vagy silány, szép vagy csunya, stb. Nem szoktuk véleményünket mindig magunknál tartani, hanem akár szóval, akár magatartásunkkal, akár az illetőnek, vagy másnak, ki szoktuk fejezni, hogy mit tartunk az illető ember vagy dolog felől. Midőn így a bennünk kialakult véleményünket kifejezzük, akkor bírálatot gyakorolunk, vagy ítélünk.

Ha a bírálat tisztán ésszel történik, teljesen tárgyilagos és mentes az érzelmi szempontoktól, akkor hasznos, különösen, ha az illetőnek magának javulás céljára mondjuk meg. Általában az őszinte bírálatot mindig is az érdekeltnek szoktuk kifejezni, mivel lelkiismeretünk nem vádol e téren.

Más azonban az eset, ha érzelmi szempontok vezetnek bennünket, egy bizonyos beállítás, amelyben az illetővel szemben állunk. Ha történetesen jó viszonyban vagyunk, úgy könnyen megesik, hogy a hibát vagy fogyatkozást, meg sem látjuk, vagy igen enyhén ítéljük meg. Ellenkező esetben, ha keserű érzéseket táplálunk az illetővel szemben, úgy

Legujabb kiadványaink:

Az igazi békeség.

Miért a sok szenvedés?

című képes traktátok és

Bibliádban olvashatod . . .

című füzet sorozat.

Az ezekre vonatkozó közelebbi közleményünk jelen számunk utolsó oldalán olvasható.

megeshetik, hogy jó tulajdonságait és valódi értékeit is rossznak vagy silánynak minősítjük. Erre mondja az Úr Jézus: „Ne ítéljétek, hogy ne ítéltessetek. Mert amilyen ítélettel ítéltek, olyannal ítéltetek és amilyen mértékkel mértek, olyannal mérnek néktek.” Máté 7, 1. 2. Önmagába véve igen káros az a beállítás, amelyet Krisztus így fejez ki: „Miért nézed pedig a szálkát, amely a te atyádfia szemében van, a gerendát pedig, amely a te szemedben van, nem veszed észre?” Máté 7, 3. Az ilyen érzület, amikor jogot formálunk magunknak arra, hogy testvérünk vagy felebarátunk életében megkeressük a legkisebb hibát és fogyatkozást, vagyis szenvedélyes vizsgálóbírák leszünk, kihívja Jézus erős rosszaságát. Ő azt kérdezi: „Miért nézed?” Mi a hasznod abból, hogy nézed és mi a célod ezzel? Ha lebecsülsz és kárhoztatod testvéredet és azzal kielégítet szívednek erőszakos vágyát, igen rossz munkát végzel. „Mert amilyen mértékkel mérsz, olyanal mérnek neked.” De káros ezen eljárás önmagadra nézve is, mert képtelen leszel saját nagy hibáidat meglátni, megbánni és Jézus vérével eltöröltetni. Mivel szívedben megkeményedés van, amely megakadályoz saját bűneid megsiratásában és elhagyásában. Azért, midőn mást kárhoztatsz, önmagadat veszíted el. Összefoglalva a bírálatról azt modhatjuk:

embereket és tárgyakat megfigyelni, értékét megállapítani, őszinte szívvel az illetővel szemben békeességesen és jó indulattal valamit kifejezni, azt szabad, csak szem előtt kell tartani, ha emberekkel szemben jobbulás céljából szólnunk is, hogy ne tűnjön fel olyannak, mint akik más dolgába avatkoznak. A gyülekezeti életben, ha egy gyülekezeti tisztviselő, vagy prédikátor személyében vagy eljárásában látunk kifogásolni valót, akkor legjobb, ha imádkozunk érte és azonfelül rábizzuk az ügyet az illetékes felelősre, hogy nagyobb tapasztalatával és körültekintésével és befolyásával intézze ezt el.

Most azonban vizsgáljuk meg, hogy mikor lesz a bírálatból, vagy ítéletből

rágalom.

„Hamis tanubizonyosságot ne tégy a te felebarátod ellen.” Isten lelke csodálatosan megvilágítja ezen dolgokat, amelyeket különben nehéz volna kifejezni. Hogy hol kezdődik a rágalmazás és hol végződik a bírálat, azt a hártárt az Írás így jelöli meg: „Dán ítéli az ő népet, mint Izráel akármelyik nemzetsége. Dán kígyó lesz az úton, szarvaskígyó az ösvényen, mely a ló körmébe harap, hogy lovagja hanyatt esik.” 1. Mózes 49, 16. 17. A bírálatról már fentebb írtunk. Midőn Dán ítelt, mint Izrá-

elnek akármilyen nemzetsége, nem tért le a helyes útról. De midőn kígyóvá lett, leskelődött az úton és belemart a lóba, hogy a lovag is elhulljon, akkor sátáni munkát végzett és ezert kizáratott az Istennek országából.

Ezek a dániták még nem haltak ki és munkájukat igen könnyen meg lehet látni. Ők gyűjtöttek maguknak egy csomó vádat, nagyítanak és kicsinyítenek, aszerint, amint megfelel az ő céljuknak és ez sokszor nem az, hogy a lovagot, vagyis a vezetőt marják meg, hanem a harcoló gyülekezetet, amelyet képletesen a ló ábrázol. A vezetőket akarják elejteni, de hogy ezt elérjék a tagokat marják meg és eresztik beléjük mérgeiket. Egy ilyen megmart tag szinte belebetegszik, nemcsak lelkileg, hanem testi- leg is. Nyomban fölkerelkedik és tovább közli a hallottakat és így a mérges befolyást tovább adja. Időbe kerül, amíg az illető tag és a többiek, akik általa befolyásoltattak, vagy kígyógyul, vagy pedig lelkileg belepusztul a mérgezésbe. Ez a jelenetet elég gyakran lehet látni, ami nyilvánvalóan bizonyítja, hogy a dániták, az atyafiaknak vádlói, még élnek és harcolnak az Úrnak műve ellen. De bizonyos, hogy az Istennek országába be nem juthatnak, hanem atyjuk sorsában részesülnek, aki emberevő volt és nem állott meg az igazságban. A rágalom önmagában véve nem más, mint valótlan tényeknek olyan csoportosítása, hogy a másokban bizalmatlanságot és gyanút keltsen a megrágalmazottal szemben és végeredményben szakadást idézzen elő az illető és a megrágalmazott között miután ez a szakadás a rágalmazó és a megrágalmazott között már előbb bekövetkezett.

Igy történt a mennyben, midőn Lucifer és az Atya között meg volt a szakadás, akkor Lucifer az ő vádaskodásával megmérgezte az angyaloknak egy harmad részét és rábirta őket, hogy ők is ellene támadjanak Teremtőjüknek.

Vannak a földön is emberek, akik a gyülekezetben ugyan olyan munkát folytatnak, amilyent Sátán a mennyben végzett. Miután közöttük és a vezetők között már létrejött a szakadás, ők igyekeznek valótlan adatokkal és beállításokkal úgy operálni, hogy gyanút és ellen-szenvet ébresszenek a tagokban, a vezetők és többi testvérei iránt, hogy pártot szerezzenek maguknak, amellyel a gyülekezetet tönkretenni lehessen. Természetesen nem a gyülekezetet teszik tönkre, hanem magukat és párthíveiket. De amint a kígyóval nem lehet barátkozni és azt simogatni, mert ez életveszélyes, így mi is figyelmeztetve vagyunk, hogy az ilyenektől óvakodjunk annyira, hogy még a köszöntésüket se fogadjuk és őket házainkba be ne fogadjuk. 2. Ján. 10, 11.

Amíg tehát a bíráló úgy nyilvánul meg helyesen, hogy a jó viszonyt és a szeretetet általa fokozzuk a hibák kiküszöbölése folytán, addig a rágalmazás azt műveli, hogy szakadást és pártütést eredményez és mint sátáni bűn borzasztó következményekkel jár azokra, akik elkövetik, de azokra is, akik elég vigyázatlanok, hogy mérges kígyóktól megmarassák magukat, holott írva van, hogy ezeket kerülni kell.

Vajjha a cikk minden olvasója megértené és világosan látná a különbséget a bíráló és rágalom között és a jobbik részt választaná magának, amely el nem vételik tőle.

Zeiner A.

Elfelejteni

mindenkinek meg kell tanulni. Határozott meggyőződése az, hogy a gyülekezetekben lévő legtöbb nehézség amiatt van, hogy a tagok nem tanultak meg elfelejteni. Hányszor hallhatjuk azt a kijelentést: „én megbocsájtok, csak nem tudom elfelejteni.” A legszomorúbb emellett az, hogy az illető gondoskodik is arról, hogy mások se felejthessék azt egyhamar el. Csaknem minden alkalommal ugyanazt a régi eseményt beszéli el. Ugyanazt a régi keserűséget táplálja szívében s csakhamar a prédikátort kell hívni, hogy segítsen a gyülekezeti nehézséget eloszlatni, mert egyesek nem tanultak még meg elfelejteni. A jó emlékező tehetség valóban hasznos, de sokkal jobb, ha valaki igazán felejteni is tud.

Ha olyan egyénnel találkozom, akik nem tudnak felejteni, mindig egy öreg ember jut eszembe, aki lemondott a dohányzásról. Pipáját messze eldobta magától, de jól megnézte, hogy hová esett le. Amikor aztán jött a kísértés órája, csak elment szépen oda, ahova pipáját leesni látta, felemelte s előről kezdte az egészet.

Mindnyájunknak nehéz az, hogy vissza ne pillantsunk. Lót feleségének története errenézve igen tanulságos esemény. Meg lett mondva neki, hogy nem szabad visszatekintenie régebbi munkakörének helyére; azonban ő ezt elfelejtette, visszatekintett és az Úr sóoszloppá változtatta. Amikor Jézus a mi időnkől beszélt, előre megmondta bűneinket Lukács 17, 26–31. versei szerint s aztán ünnepélyesen hangsúlyozta: „Emlékezzetek Lót feleségére!” 32. v.

Nagyon veszélyes dolog visszatekinteni. A mozdonyvezetőnek, vagy a sofförnek mindig előre kell nézni és haladni. Ha csak egy másodpercre tekint is hátra, már sok esetben lehet halálos szerencsétlenség a következménye. Mivel az autó és a vonat is előre haladnak, előretekintve kell azokat irányítani.

Te is, én is, egy olyan gépezetet irányítunk, amely nagyobb is és fejlettebb is, mint minden más ember által épített gépezet: ez a gépezet az ember maga. Ezt a gépezetet előre kell irányítanunk. A nehézségekben, csüggedésekben, vereségekben, hibák elkövetésében, félreértéseknél és támadásoknál mondjuk együtt Pál apostollal: „egyet cselekszem, azokat, amelyek hátam megett vannak, elfelejtve, azoknak pedig, amelyek előttem vannak néki dőlve, célegyenest igyekszem az Istennek a Krisztus Jézusban onnét felülről való elhívása jutalmára.” Filippi 3, 14. v.

„Elfelejteni: erre van mindnyájunknak szükség. A kis kellemetlenségeket épűgy, mint a bosszantó, bántó, haragos felindulásokat; a közönséges szavakat épűgy, mint a barátságtalan, rideg eljárásokat, cselekedeteket; a legnagyobb jogtalanságot épűgy, mint a legkeserűbb csalódást; fordulj el ezektől, hagyd el őket. Tanulj meg elfelejteni. Ne foglalkozz velük. Gyakorold ezt. Légy mestere a felejtésnek. Addig gyakorold ebben szellemi erőidet, amíg csak nem engedelmeskednek. Akkor emlékezetedben ezekből mind kevesebb marad meg s később csak az értékeset, hasznosat fogja megőrizni. Nem leszel kellemetlen dolgokkal megterhelve és azoknak élhetsz, amiért érdemes élni.”

„Továbbá atyámfiai, amik csak igazak, amik csak tisztességesek, amik csak igazságosak, amik csak tiszták, amik csak kedvesek, amik csak jóhirűek; ha van valami erény, és ha van valami dicséret, ezekről gondolkodjatok.” Filippi 4, 8. v.

Az Úr maga is megígérte, hogy bűneinket elakarja felejteni. „Én, én vagyok, aki eltörlöm álnokságaid enmagamért és bűneidről nem emlékezem meg!” Ésaías 43, 25. v. „Mert ők mindnyájan megismernek engem, kicsinytől fogva nagyig, azt mondja az Úr, mert megbocsájtom az ő bűneiket és vétkeikről többé meg nem emlékezem.” Jeremiás 31, 35. „Mert megkegyelmezek álnokságainknak és az ő bűneikről és gonozságaikról meg nem emlékezem.” Zsidók 8, 12. v.

„Kicsoda olyan Isten mint Te, aki megbocsájtja a bűnt és elengedi maradékának vétékét?! Eltapodja álnokságainkat. Bizony tenger mélységébe veted minden bűnüket! Hűséget mutatsz Jákóbnak, irgalmasságot Ábrahámnak, amint megesküdtél atyáinknak még az ősidőkben.” Mikeás 7, 18–29. v.

Amint az Úr is megbocsájtja a neki bevallott és megbánt bűnt és elfelejti, úgy kell nekünk is bocsájtani és elfelejteni, teljesen elfelejteni, mindent elfelejteni. Ez isteni. Legyünk ilyenek. Tegyük így.

Fries R. S.

Hírek Divizióntól.

Schubert H. F. atyafi, Diviziónk előljárója nemrég tért vissza a közel Keleten lévő Miszióterületeinkről (Palesztina, Sziria, Irák, Perzsia) és tájékoztatásul a következőket írja:

„Szivem mélyéből hálás vagyok az Úrnak, hogy a tíz hétig tartó utazás idején kegyelmesen megőrzött és gondos kezével vezetett. Nemcsak az utazás veszélyei teszik körülményessé az itt tartózkodást, hanem van sok más dolog is, amelyből megállapíthatjuk, hogy ezen a területen élni nem is olyan egyszerű dolog. Például nem szabad az embernek vizet forralatlanul inni, mert állandóan a tifusz veszélye fenyegeti. Nyers gyümölcsöt és főzelékeket vagy egyáltalában nem, vagy csak a legnagyobb elővigyázat mellett lehet enni. Emellett az emberen kívül mindenféle egyéb ellenségei vannak itt a Misszionáriusnak, amelyek sokszor halált okoznak. Ilyen pl. a skorprió, tarantella, százlábu és más rovarfélék, amelyeket mielőtt lefeküdnénk este, meg kell keresni, nehogy meglepetésként megmarják az embert az éj folyamán. Aztán ott van a félelmetes moszkító, a tropusi malária terjesztője; a különféle kisebb háziállatokról nem is beszélve, melyek a legkellemetlenebb és legfertőzőbb betegségeket terjesztik.

Hálásak lehetünk mindnyájan, hogy Miszióterületeinket, kik ezen a területen dolgoznak, az Úr egészségben és munkakedvben megtartotta. Némelyik, akik évről-évre ezek között a viszonyok között dolgoznak, szükségük van imáinkra, hogy feladatukat ilyen nehézségek ellenére is elvégezhessék. Emlékezzünk meg azért róluk is a kegyelem királya széke előtt, hogy alkalmas időben való segítséget nyerjenek mennyei Atyánk szerető kezéből.

A Jóléti Munka az osztályok jelentése szerint Németországban, Hollandiában, Csehszlovákiában, Magyarországon és Bulgáriában a következő eredményeket tudja felmutatni (a

zárójelben lévő számok az 1931-ben végzett munka adatait tartalmazza összehasonlításként):

1932 első hat hónapja alatt 6,178 (4331) felnőtt és 1,418 (561) gyermeken segítettünk. A támogatás összege kb. 64,000 (60,000) Pengő. Ebből készpénzsegélyként kifizettünk 24,000 Pengőt, az elajándékozott élelmiszerek értéke 21,000 Pengő, kijavítva visszaadott ruhadarabok száma 4,391, elajándékozott ruhadarabok száma 29,370 (23,535), elajándékozott cipők száma 2,734 (2068), a háztartásokban végzett segítőórák száma 33,404 (37201).

Bizonyos, hogy ezek a rideg számok sok meleg szeretettől buzgó szív munkájának és sok szorgos kéz áldásos tevékenységének eredmé-

nyei s hisszük, hogy testvéreink továbbra is állhatatosan fogják ez irányu bibliai céljainkat megvalósítani. Az őszi és téli esték igen alkalmasak arra, hogy a Biblia utasítása szerint „tisztá és szeplő nélkül való Istentiszteletként” meglátogassuk az árvákat és özvegyeket nyomorúságukban, (Jakab 1, 27.) hogy gazdagok legyünk „jó cselekedetekben és alamizsnákban” (Ap. csel. 9, 36. 39.) „mert az Ő alkotása vagyunk, teremtve Jézusban a Krisztus Jézusban jó cselekedetekre, amelyeket előre elkészített az Isten, hogy azokban járjunk.” (Efezus 2, 10.) Tehát: „igyekezzenek jó cselekedetekkel előljárni azok, akik Istenben hívőkké lettek.” Titus 3, 8.

Schubert H. F. atyafi keresztel a Jordánban, ahol egykor János is keresztelt.

A lélekmentés terén 1932 első hat hónapjában az Úr kegyelméből többet értünk el, mint az előző években ugyanezen idő alatt. „Minden okunk meg van arra — írja Schubert atyafi, Diviziónk előljárója —, hogy szívből hálát mondjunk az Úrnak jóságáért; bár az idők, melyben élünk, nehezek és az emberek nyugtalanok, mégis megnövekedett azok száma, akik az Urat követni akarják. Ezt igazolja az alábbi jelentés:

felvettünk		tisztán	
1930 első felében keresztelés és szavazás által	2356	1247	
1931	2637	1451	
1932	2958	1807	

A keresztség után. „Május 7-e emlékezetes nap volt a régi Jeruzsálemre nézve. Ezen a napon három kedves lelket keresztelhetünk meg a Jordánban. Egy Pál és egy Mózes nevűt, feleségével együtt. Így megszervezhettük 12 tagból álló első jeruzsálemi gyülekezetünket.” Schubert H. F.

A pénzügyekben azonban már kevésbé kedvező a kép. A tizedben 18.76%-os visszamaradás mutatkozott. Az Önmegtagadó hét eredménye azonban a tavalyi 110,000 Pengőről 115,000-re emelkedett. Hisszük azonban, hogy az Aratási Hálamunkában kifejtett különös erőfeszítések meghozzák a maguk jó eredményét és a hiány fedezve lesz. Emlékezzünk meg a „bőséges áldás” titkáról, Malakiás 3, 10. verséről, teljes hűséggel.

(A k. Schubert atyafi misszió utazásáról szóló cikket a következő számunkban folytatjuk.)

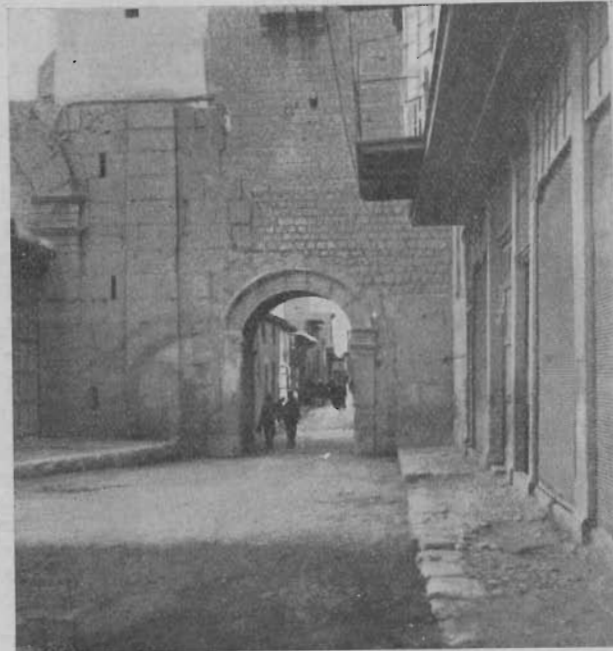
Mit kell tudni mindenkinek a diakóniáról?

A Biblia jelentése szerint a püünkösdi gyülekezetben „mindnyájan egyakarattal együtt valólanak”. Ők épúgy emberek voltak, mint mi, hibáik épúgy voltak, mint nekünk vannak. Ismerték is egymásnak hibáit és mégis egyakarattal épúgy voltak, ami azt jelenti, hogy egy szív és egy lélek voltak. Szerették egymást épúgy, ahogy voltak, hibáikkal épúgy, amely hibák kiküszöbölésére szeretettel hívták fel egymás figyelmét. Mindegyik többre becsülte testvérét önmagánál. Ennek az egységnek az oka a Szentlélek jelenléte volt.

Ha ma ez az őskeresztényi egység hiányzik, akkor annak oka nem annyira a mások hibáiban, mint inkább abban rejlik, hogy nem lakozik bennünk a Szentlélek. Gyakran hasonlítunk ahhoz az éles kőhöz, amely a másikat tördeli, morzsolja szét. Mi mindannyian a világ kőbányájából való nyers kövek vagyunk. Épúgy-

létünknek épúgy a családi életben, mint a gyülekezeti életben feltétlen a Szentlélekkel való szoros kapcsolatban kell történni. Mindenkinek arra kell gondot viselni, hogy előbb a saját kiszögelléseit, sarkait kell lesimítani, hogy az ne sértsen másokat. És ha ez történik, akkor mennyi sok igazi nemes kő fog előállani! Az egységnek gyülekezeteinkben oly tökéletesnek kellene lenni, hogyha az összes tagoknak egy házban kellene lakni, soha nem volna szabad meg nem értésnek, ellentétnek keletkezni. Legyen a püünkösdi gyülekezet a mi példaképünk is, ha a késői eső áldásaiban, a Szentlélek kitöltésében részesülni akarunk.

Miután a Jeruzsálemi gyülekezet 10,000-nél több tagot számlált (Ap. csel. 2, 41; 4, 4. 3000 meg 5000 lélek) ezzel a nagy szaporodással nem tartott lépést a szervezés. A testvérek két nyelven beszéltek és pedig a görög és héber nyelven. Az apostolok jobban megértették a héberül beszélő testvérek szükségletét és így előállott az a nehéz helyzet, hogy a pogányokból lett keresztények egyben-másban mellőzve lettek. Ezt az okot Sátán azonnal felhasználta arra, hogy szakadást hozzon létre a testvérek között. Az apostoloknak sok tennivalójuk volt, el voltak foglalva a gyülekezeti ügyekkel és tulajdonképeni feladatukat, az evangélium hirdetését, nem tudták kellőképen végezni. Hangos elégedetlenség, panaszkodás támadt, hogy nem minden megy rendben, igazságosan, jól. (Ap.

Az „Egyenes utca” Damaszkuszban. Ide hozták az Úr dicsőségétől megvakult Saulust kísérei, ahol az Úr utasítására Ananiás megmondta neki, hogy — mint az Úr választott edényének — miként kell az Úr nevét „a pogányok és királyok és Izrael fiai előtt” hirdetni.

csel. 6, 1—7.) Ennek következtében választották az első diakónust (szolgát). Ők voltak az újtestamentomi első gyülekezeti tisztviselők. A felelősség és teher ezáltal sok vállra lett elosztva. A prédikátornak nem kellett minden gyülekezeti ügyben intézkedni, mert ez a feladata a diakónusnak. És amikor az első keresztény gyülekezet ismét „*egyakarattal*” együtt volt, *Isten műve hatalmasan fejlődött tovább*. „Sokasodék nagyon a tanítványok száma és a papok közül is sokan követék a hitet.” Ap. csel. 6, 7. Egy nagyon jó tanulság rejlik számunkra e tapasztalatban és pedig az, hogy egy jó diakóniától és a gyülekezet egységétől nagyon is függ az eredmény, a mű fejlődése, a lelkek megmentése. A diakóniának az egységre való törekvésben és annak megóvásában kell nagy gondot kifejteni, különösen pedig, hogy semmiféle hangos elégedetlenségre ok ne legyen. És ha mégis előfordulna ilyen — bár a legcsekélyebb legyen is az — akkor azt gyorsan meg kell szüntetni. Ehhez szükséges természetesen az is, hogy a diakónus a reábizottak teljes bizalmát bírja. A tisztviselők választásánál első gond legyen a jó diakónus választása, mert a diakónusok maguk is emberek, ember pedig hiba nélkül nincsen és maguknak a diakónusoknak is diakónusra van szükségük. Néki azonban jó bizonyáguknak kell lenni, Szentlélekkel és bölcsességgel teljeseznek kell lenni. Ap. csel. 6, 3; 1. Tim. 3, 8—13.

Egy jó diakónia a gyülekezetre áldás úgy befelé, mint kifelé. A tagok sorait zárva tartja, úgy hogy az ellenség nem tud betörni azon. Természetesen ilyenkor a prédikáció sok áldással jár. A gyülekezet ekkor hasonlítható egy jól rendezett hadsereghez és „sokasodék nagyon a tanítványok száma.”

Már az ótestamentomban felismerhetők azok a nehézségek, amelyek az őskeresztény gyülekezetben láthatók voltak. Midőn Izráel népe megszorodott, Mózesnek sok lett volna a teher, sok lett volna a különféle személyi vonatkozású dogákat elintézni. Ezért rendeleteket és törvényeket adott ki a választott tanítóknak. Csak igen nehéz kérdésekkel jöttek Mózeshez döntés végett. 2. Mózes 18, 17—26; 5. Mózes 1, 9—10. 12—14. 16. 17.

Pál apostol leveleiben több hely van, ahol a diakónusokat névszerint megnevezi. Üdvözli a diakónusokat (szolgákat) Filippiben. Filippi 1:1. Fébét, a kenkhréabeli gyülekezet diakónusát, Róma 16:1. Onesiforus jó példakép minden diakónusnak a szolgálattételben. 2. Tim. 1, 16—18. Pálnak magának is szüksége volt diakónusra. A felelősség nehéz óráiban vágyott ő is az emberi vigasztalásra, különösen amikor

62

a Néro császár előtti kihallgatásra került a sor, de mindenki elhagyta. Csak az Úr nem, aki megerősítette őt is. 2. Tim. 4, 16. 17.

Jézus is vágyott emberi részvét és segítség után. De hiába kérte tanítványait, hogy vigyázzanak és imádkozzanak vele s így az Atya volt az, aki egy angyalt küldött vigasztalóul Néki. És ha ma talán hiányoznék is az emberi részvét és segítség, tudnunk kell azt, hogy Jézus minden napon velünk van. Milyen szép dolog is a testvérek között egy megértő lélekre találunk, aki szavaival vigaszt, reményt, örömet, békét szerez nekünk.

Ha egy családban az Atya vagy a kenyérkereső hiányzik, akkor oda gyakran köszönt be a gond és a szükség. De ha az anya él, akkor mindig van egy menedék. Sokkal szomorúbb azonban a helyzet akkor, ha az anya hiányzik. Akkor a ház üres, kietlen, rideg, pusztá. Így lehet a gyülekezeti vén a gyülekezet atyja és a diakónia a gyülekezet anyja. Ahol ez tényleg meg van, ott van melegség, szeretet, ott egy szív és egy lélek a gyülekezet. És ha a szükség úgy kívánja, akkor még prédikátor és vén nélkül is jól kell haladni az Úr ügyének ott, ahol a Diakónia jól munkálkodik.

Ha a gyülekezet úgy megvizsgálja önmagát mint még soha, és olyan bensőségesen kéri a Szentleket, mint ezelőtt még soha, akkor jönni fog az hatalommal és erővel, mert az idő már itt van! 2. Péter 3, 11. 12. v. (Menge.)

(Fordította: K. S.)

Mit tehetnek a testvérnők az Úr ügyében?

Isten műve olyan nagy és kiterjedt, hogy minden egyes megszentelt tagját felhasználhatja. Nem fontos az, hogy valaki gazdag vagy szegény, tanult vagy tanulatlan, egészséges vagy beteg; ebben a nagy műben mindenkinek van helye és feladata. Amilyen biztos, hogy az Úr a mennyei otthonban egy helyet készített számunkra, éppolyan biztos az is, hogy ezen a világon is van egy meghatározott hely, ahol érte munkálkodhatunk. „Mindazok, akiket Krisztus az életre elhívott, arra is elhívtak, hogy embertársaik üdvéért munkálkodjanak. Ugyanaz a vágy töltse be szíveiteket, mint az Övét, az elveszettek megmentésével szemben. Nem mindenki töltheti be ugyanazt a helyet, de mindenkinek van helye és munkaköre.” Test. B. 8. 16. old.

Istennek mindegy, hogy milyen eszközzel munkálkodik. Lehet az illető egy szegény indus, vagy egy hajdani fejjadász a Déltengerek

vidékéről, vagy egy kicsiny gyermek. Egyetlen feltétele van Istennek, amit mindenkitől megkíván, aki érte munkálkodni akar és ez az, hogy teljesen Őt tükrözzék vissza. „Ha az Úr férfiakat, vagy nőket elhív szolgálatába, akkor nem azt kérdezi, hogy tanult-e, vagy jól beszélni tudó-e, avagy gazdag-e, hanem azt kérdezi: olyan alázatosan jár-e, hogy taníthatja az én utamat? Szájába helyezhetem-e igémet? Engem fog-e bemutatni az embereknek?” Fusspur. 39. o.

Vannak idők és alkalmak, amikor az Úr jobban tud testvérnők, mint atyafiak által munkálkodni. Igéje és a történelem elég bizonyosságát adja annak, hogy az Úr nagy dolgok megvalósításához testvérnőket is felhasznált. Némelyek azt gondolják, hogy a testvérnők helye a háztartásban van. Valóban ott van legnagyobb hatáskörük — ezt elismerjük; de ha egy testvérnő teljesen az Úrnak szenteli magát, akkor az Úr felhasználja olyan munkára, amelyet csak egyedül ő valósíthat meg.

A betegszoba olyan tág teret nyújt a testvérnőknek, hogy bátran mondhatjuk: korlátlan lehetőséget nyújt a személyes szolgálatokra. Egyetlen más misszióvállalkozás sem biztat nagyobb lehetőséggel a lélekmentés eredménye szempontjából, mintha valaki a betegeken és meglátogatottakon segít. Az Úr szolgálóleánya a következőket írja e kérdésről: „Látogasd meg a betegeket és szenvedőket és mutass irántuk barátságos részvétet. Ha lehetséges tegyetek értük valamit, helyzetük megkönnyítésével. Ilyen módon elérhetitek a szíveket és tudtok Jézusról beszélni. (Test., 9. kötet, 36. old.) Gyermekbetegségeknel, a sötét felhők miként tűnnek el egy anyai kéz érintésére! Ugyanez a szelíd érintés szükséges ma az emberiség szenvedéseinek enyhítésére. Aki az Igazságot ismeri, annak legelőször is a szenvedőket kell felkeresni és elsőnek kell lenni azok közül, akik segítenek. Ha Testvérnőink az alkalmakat komolyan veszik, olyan erő fogja kísélni munkájukat, amely minden előítéletet eltüntet és mindenfelé ezernyi ajtót nyit meg az örökkévaló evangélium előtt.

Az Úr kellő értelmet adott népének az egészségügyi reformra vonatkozólag és elvárja azt, hogy ezt az ismeretet másokkal is közöljék. Ha kellően felfognánk azt, hogy szomszédaink és barátaink milyen keveset tudnak az egészségügyi alapelvekről, akkor ebben a tekintetben is többet tennénk. Különösen a szegényeknek és magárahagyottaknak kell az egészséges életmód feltételeit elmondani, melyet ők a legnagyobb örömmel fognak fogadni. És ha egyszer visszavonultságukat sikerült legyőzni, akkor nem lesz nehéz őket Krisztushoz vezetni.

A bibliamunka is egy olyan terület, ahol a testvérnők sok esetben eredményesebbek lehetnek, mint az atyafiak. Erről a munkáról a jövendmondás lelke az alábbiakat írja: „Azon testvérnők munkája által, akik magukat teljesen az Úrnak adják át és a bűnös, szükségben lévő embereken segítenek, egy rendkívül szükséges dolog lesz teljesítve.

Személyes evangéliumi munkát kell végezniük. Azok a testvérnők, akik ebben a munkába tevékenykednek, a sövényeken, a kerítéseken át viszik az evangéliumot az embereknek. Megmagyarázzák a családoknak Isten Igéjét, együtt imádkoznak velük, ápolják betegeiket és mindennapi ügyes-bajos dolgaikban, az életszükségletek megszerzésében tanácsaikkal támogatják őket. Ezen testvérnők úgy egyesek, mint a családok számára az igazság megváltoztató, megtisztító erejének szemléltetői. Megmutatják, hogy ha valaki Jézust követi, akkor örömet és békét talál.” Test. 6. kötet, 118. old.

Ebben a rövid cikkben nem lehet mindazt felsorolni, amit a testvérnők Isten dicsőségére tehetnek, csak néhány dolgot említünk, amelyekben különösen eredményesek lehetnek. Ilyenek pl. az evangéliumi iratok, traktátok, könyvek terjesztése, missziólevelek írása, Tábea munkák, személyes szolgálatok végzése, stb. . . Végezetül gondoljunk arra, hogy ha eredményes munkások akarunk lenni az Úr művében akkor állandó összeköttetésben kell maradnunk az erő forrásával. Egyetlen testvérnő se gondolja, hogy nem vehet részt az Úr művében azért, mert nincsen különös adománya. Isten a legkisebb adománnyal és képességgel bírót is jól használhatja művében. „Isten komoly, munkás testvérnőket keres, olyan testvérnőket, akik értelmesek, melegszívűek, részvétteljesek és hűségesek alapelveinkhez. Kitartó testvérnőket keres, akik elfelejtik saját énjüket és kényelmüket, csak Krisztusra gondolnak, hirdetik az igazságot, együtt imádkoznak azokkal, akikhez eljutottak és munkálkodnak a lelkek megtéréséért. Hogyan bocsájtható meg kedves Testvérnők az a tény, hogy nem fordítunk a Szentírás tanulmányozására annyi időt, amennyi csak lehetséges? Gyűjtsünk lelkünkben a dicső dolgokból annyit, amennyit csak tudunk és dolgozzunk Mesterünkért, amíg tart a ma.” Test., 6. kötet, 118. old. *Hackmann E. F.*

Mennyi a bevétel az A.H.M. által?

1930-ban az A.H.M. által az egész világon 7,378,871 Pengő gyűlt össze. Ha ezt elosztjuk másodpercenkénti bevételre, akkor minden másodperc alatt 2,28 P jött be. Minden perc alatt

14,02 P óránként 841 P naponként 20,191,68 P. Gondoljatok azokra a lelkekre, akik ezúton meg lettek mentve a kárhóztól s gondoljatok arra, hogy mi lesz azokkal a lelkekkel akiknek el kell veszni, ha mi nem tesszük meg ez évben is a tőlünk telhető legjobbat!

A Fülöpszigeteken

lévő Misszióink vezetője Figuhr R. R. atyafi írja, hogy 1910-ben a Fülöpszigeteken csak 30 tagunk volt, 1931 végén pedig 30,990; ez év első felében — 6 pedig, hónap alatt — 1,037 lelket keresztelhetek meg. 1931-ben ugyanennyi idő alatt csak 894 lelket kereszteltek meg. — Így szaporítja az Úr „nyáját juhokkal“, amelyért nekünk is imádkoznunk kell, hogy a mi örömünk is és az Úr öröme is beteljék, miután kitűzött céljainkat elérjük.

Az összes gyermekiskolai tanítók figyelmébe!

Gyermekiskoláinkban hasznos segédanyagaink, mint pl. az emlékképecskék, jutalomképek stb., megrendelése sok helyen a legutóbb elküldöttel lejárt. Szeretnénk kedves testvéreink figyelmét erre ez alkalommal újlag felhívni. A gyermekiskolai emlékképecskék, amelyek a kép-terkerceken lévő képeket ábrázolják kis alakban, negyedévenként jelennek meg. Minden szombatra külön képecskét tartalmaz a képsorozat, amelynek előfizetési ára egy évre 1 P. Rendeljétek meg kedves Testvéreink! Mutatványt készséggel küldünk. Megrendelések, valamint egyéb kérdések stb. Jenik Gy. Budapest, VI., Székely Bertalan-u. 13. címre küldendők.

A Magyar Unió Ifjúsági Osztálya.

Kiadóhivatalunk legujabb kiadványai.

A missziómunkára és iratterjesztésre különösen ajánljuk kedves Testvéreinknek a két most megjelent

AZ IGAZI BÉKESSÉG

és

MIÉRT A SOK SZENVEDÉS?

című traktátokat. Ezeknek a nyolc oldalas, díszes címképpel ellátott iratoknak az ára darabonként 10 fillér.

Hasonló célra, valamint az igazság barátai-
val való személyes munkánkban mint igen hasznos segédeszközt bocsájtjuk útjára a

BIBLIÁDBAN OLVASHATOD...

című füzet-sorozatot.

Ez a sorozat tíz, négy oldalas kis füzetből áll, amelyet nem külön-külön, hanem csak so-

64

rozonként lehet megrendelni. Az ára nyomtatott borítékban 35 fillér, kerestkötéssel 30 fillér.

A gyülekezetek traktátfiókjainak mind a 3 iratnál a szokásos engedményt adjuk.

Felhívjuk a kedves Testvérek figyelmét

arra, hogy *Földy Zoltán* atyafi igen jutányos áron tud *étolaját* a k. Testvéreknek és barátokozóknak szállítani az egész ország területére.

A legjobb minőségű háromszor finomított étolaj ára kilónként:

5 kilós doboztételnél	P 1,80
10 „ „	„ 1,75
25 „ „	„ 1,70

A megrendelések havonta kétszer és pedig elsején és 15-én teljesítetnek, a pénznek a megrendeléssel együtt való előzetes beküldése esetén. — Pénzküldemények *Halász Margit, Budapest, VI., Bajnok ucca 10. I. e. 10. címre irányítandók.*

Halálozás.

„Folyó évi augusztus hó 21-én egy kirándulás alkalmával Nagy Imre atyánkfia fűrés közben a Marosba fulladt.

Nevezett atyánkfia 3 évig volt a dorogszmai gyülekezetnek lelkes és hűséges tagja. Mint a szegedi csoportnak pénztárosa, különösen a pénzkezelésben és saját tizedének és áldozatának a pontos beszolgáltatásában tűnt ki, mint példakép.

Mivel a holttestet az orvostani intézetből szállították ki a temetőbe, így alulirotnak csak az utóbbi helyen volt alkalma a temetésen megjelenteknek az Úr Jézus eljövételéről és a halottak feltámadásáról bizonyosságot tenni. Az Istentiszteletet nagyobb számú katonaság is végig hallgatta, mert történetesen éppen a temető szélén gyakorlatozott, de ekkor tiszteletből csendben maradtak.

Hisszük, hogy szeretett atyánkfiát a feltámadás hajnalán viszontlátjuk.” Szabó J.

„ADVENTHIRNÖK“ H. N. Adventisták Magyarországi Uniójának közlönye.

Felelős szerkesztő: Katona Sándor

Felelős kiadó: Jenik Gyula

Egyesszám ára 24 fillér.

Vallásos Iratok Nemzetközi Kiadóhivatala nyomdája Budapest